

Jeg synes jo, det er et sigende citat i forhold til, hvad det er for en opgave, der tidligere har været varetaget. Det, som netop er centralt i forbindelse med den debat, vi skal have nu, er jo også at holde sig for øje, at vi i forbindelse med udmøntningen af kommunalreformen på det kulturelle område nu gør op med, at der er tre niveauer, og skaber to niveauer.

I den sammenhæng er det jo heller ikke uvæsentligt at bemærke, at af de ca. 13 mia. kr., der offentligt bruges af støttekroner på det kulturelle område, er der kun 3 pct. – kun 3 pct. – der stammer fra amterne. 59 pct. kommer allerede i dag fra kommunerne, 37 pct. fra staten og 1 pct. fra HUR. Vi ønsker at skabe mere klarhed, og vi tror ikke altid, at den marginale rolle, der har været tale om i dag, har været med til at skabe mere klarhed, snarere tværtimod.

Med lovforslaget skabes der klarhed, og vi tror i Venstre, at vi på den måde kan skabe bedre rammer og større udfoldelsesmuligheder, sådan at vi kan være med til at udvikle det kulturelle område i Danmark og dermed realisere en del af det kreative potentiale i vores samfund.

I Venstre ser vi frem til debatten om lovforslag nr. L 53, fordi vi tror, at vi på den her måde kan se fremad på det kulturelle område.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det jo altid rart at finde ud af, at der trods alt stadig væk er variationer i Venstres og De Konservatives kulturpolitik. Hvis man læser det, kulturministeren har skrevet, så er det jo kludetæpper, der lægges for had. Venstre har valgt at koncentrere sig om de for mange kokke.

Man kan filosofere over, om der ligger noget egentligt bag ved det, men jeg vil alligevel prøve at spørge fru Ellen Trane Nørby, om det ikke godt kunne være sådan, at folk, der arbejder inden for kulturens område, har flere forskellige steder at hente pengene. I stedet for at opfatte det som et meget stort problem, at man kan gå tre steder hen eller fire eller fem steder hen i stedet for kun to steder, kunne det måske være en fordel, særlig hvis man repræsenterede noget fornyelse, repræsenterede mangfoldighed, repræsenterede vækstlaget i kulturen.

Hvordan er det nu, at det bliver bedre for kunstnere i det her land og folk, der arbejder med kultur, at de kun har to steder at henvende sig i stedet for tre?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu siger hr. Per Clausen jo, at det i dag er sådan, at folk render efter tre kasser i et forsøg på at overleve. Det er jo netop det, vi ønsker at gøre op med. Vi ønsker at få skabt et støttesystem, hvor grundlaget er til stede, hvor staten tager et ansvar for de institutioner, som har nationale interesser, og også sikrer økonomien i denne her overgangsperiode 2007-2010, altså i 4 år, hvor vi så får mulighed til at tænke over, hvordan vores kulturinstitutioner i fremtiden skal sikre et mere velfunderet finansieringsgrundlag end i dag.

Jeg er selv en del af kulturlivet. Jeg har også været med til at starte kulturpolitiske initiativer op. Jeg synes ikke, det er frugtbart, at den største diskussion i dag altid handler om, hvor man skal hente offentlige støttemidler, i hvilke kasser, og hvor mange kasser der er. Det ville da være rart, hvis vi kunne komme ud over den diskussion og så i stedet for tale om indholdet, tale om, hvordan vi får skabt et bedre grundlag og et mere velfunderet kulturliv i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg som folketingspolitiker ikke tænkt mig at blande mig så meget i indholdet af den kultur og kunst, der bliver støttet, men jeg synes alligevel, at det for mig er en smule uforståeligt, at det trods alt ikke er bedre at have tre forskellige steder at gå hen, tre forskellige steder, der kan have tre forskellige vinkler.

Nu lægger Venstres ordfører meget vægt på sammenhængen mellem kultur, erhvervs politik og turisme. Det er jeg sikker på man også vil gøre i ganske mange kommuner, og så vil staten selvfølgelig formulere en overordnet kunst- og kulturpolitik, som med en smule held bliver fornuftig.

Men tilbage står, at der jo godt kan være gode, fornuftige initiativer, som falder uden for disse prioriteringer, og som måske netop lige præcis har et regionalt indhold, og hvorfor skal der ikke være mulighed for det?

Forslaget fra regeringens side lægger jo også op til, at der skal være en lille mulighed for, at man regionalt kan tage initiativer, men jo kun hvis man er sikker på, at andre vil føre dem videre. Og lægger det ikke en meget, meget stor begrænsning på, hvilke initiativer man kan tage?